

си чи ѿкрадна едно нѣщо: и като той
са ѿправдаваше и дѣлаше: чи мѹ было
писано да ѿкрадне, писано ти е было
и да та вѣдѣхъ, рече мѹ филозофатъ.

48. Алфонса Царьатъ Арагонскій попы-
таха да ли е възмѹжнѹ, да оѹсирома-
шѣи; а той ѿвѣща: не е възмѹжнѹ,
ако са продаваше оѹчѣнїето.

49. Агасікла Акедемонскїатъ Царь по-
пытаха какъ може едїнъ Самодѣржица
да оѹдѣржи здравѹ царството си; а той
ѿвѣща: ако ѿбладава своитѣ люди ка-
квѹто едїнъ Баща своитѣ чада.

50. Агасікла попытаха: мѹжествѹто
ли е по горно илї правдината; а той
рече: ако вѣхмѹ сїнца правдини не им
требаше мѹжество.

51. Мѹнікъ, като го подканаше сѹи мѹ
да погѹби малко бѹйны та да привзѣми
едно полѣзнѹ мѣстѹ, рече мѹ: цѣшь ли
и ты да си едїнъ сѹтъ тѣхъ.

52. Антипатръ подканаше Фокиѹна да